

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 9P/3/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112216043
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2112216043.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Martinou Valentovou v právnej veci navrhovateľky: S. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom S., U. XXX/XX, t.č. bytom XXX XX L. XXX, proti odporcovi: F. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, XXX XX Y., o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu na čas po rozvode manželstva: B. P., nar. X.X.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, Jána Bottu 4, Trnava, takto

r o z h o d o l :

Súd manželstvo navrhovateľky a odporcu uzavreté dňa 29.12.1993 pred Obvodným úradom Handlová zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Handlová vo zväzku 12 na strane 56 pod poradovým číslom 112 r o z v á d z a .

Súd na čas po rozvode manželstva z v e r u j e maloleťu B. do osobnej starostlivosti navrhovateľke. Obaja rodičia s ú o p r á v n e n í zastupovať a spravovať majetok maloletej v bežných veciach.

Odporca j e p o v i n n ý s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku platiť na výživu maloletej B. sumu 140 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Súd u p r a v u j e styk odporcu s maloletou tak, že odporca je oprávnený stykať sa s maloletou každý páry týždeň v roku od piatka 17.00 hod. do nedele 17.00 hod., navrhovateľka je povinná maloleťu na styk s otcom pripraviť a odporca je povinný maloleťu v určenom čase v mieste bydliska prevziať a v určenom čase v mieste bydliska po zrealizovaní styku odovzdať a v prípade, že sa styk nebude môcť z vážnych dôvodov uskutočniť, je rodič na strane ktorého táto prekážka vznikla povinný o tom informovať druhého rodiča, podľa možnosti najneskôr 24 hodín pred termínom styku.

Účastníci n e m a j ú p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom, súdu doručeným dňa 8.8.2012 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd jej manželstvo uzatvorené s odporcom rozviedol a maloleťé dieťa pochádzajúce z manželstva na čas po rozvode zveril do jej osobnej starostlivosti a odporcu zaviazal k plateniu výživného vo výške 140 eur mesačne.

Odporca s podaným návrhom na rozvod manželstva súhlasil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedka F. P. L., oboznámením sa s pripojeným spisom tunajšieho súdu č.k. 27P/52/2012, s predloženými listinnými dôkazmi ako i s celým obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 29.12.1993. U oboch účastníkov konania išlo o manželstvo prvé. Z predmetného manželstva pochádza maloleté dieťa B. P., nar. X.X.H.. Posledným spoločným bydliskom účastníkov je S., U. XXX/XX, čím je v zmysle ustanovenia § 88 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku daná príslušnosť tunajšieho súdu.

Navrhovateľka v konaní uviedla, že žiada, aby súd rozviedol jej manželstvo uzatvorené v roku 1993 s odporcom a upravil práva a povinnosti k maloletej B. na čas po rozvode manželstva. Manželstvo s odporcom uzatvorila po polročnej známosti z lásky, bolo v poriadku 15 rokov do obdobia, kým sa presťahovali do S.. Dovtedy nepracovala, v S. začala pracovať. Následne zistila, že odporca výrazne začal cez počítač komunikovať s inými ženami, začal aj odchádzať z domu, z domu brával veľmi veľa peňazí a začal byť aj agresívny. Myslela si, že takéto jeho správanie je len chvíľkové, zo začiatku to zásadne neriešila, postupom času bol však na počítači častejšie, menej sa venoval rodine a deťom. Pokiaľ ide o komunikáciu s inými ženami cez počítač, na základe tejto komunikácie sa následne s týmito ženami aj stretával, keď jej povedal, že ide do práce. Dozvedela sa to tak, že dcéra v mobile otca nechtiac našla smsku od inej ženy a ukázala jej to. Snažila sa to riešiť, chcela sa s odporcom o tom porozprávať, on nechcel, povedal, že to nič neznamená. Postupom času, keď chcela vyjadrenie, začal byť agresívny, odchádzal z domu, nemalo to ďalej význam. Za takéhoto stavu žili spolu tri roky, následne si našla priateľa, po polročnej známosti sa aj s deťmi k priateľovi presťahovala do A. a to od februára 2012, odkedy s odporcom nežije a tvorí spoločnú domácnosť s priateľom. Manželstvo s odporcom je od uvedeného obdobia len formálnym, spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú, žiada manželstvo rozviesť. Dôvodom rozpadu manželstva bola podľa jej názoru skutočnosť, že ochladli vzájomné city, ďalej finančné problémy, ktoré odporca riešiť nechcel, prestali si spolu rozumieť, čoho následkom bola skutočnosť, že odporca začal nadväzovať známosti cez počítač, i keď ich už nadväzoval aj v období, keď si myslela, že sa to zvládnuť dá, ale nevedela o tom, teda dôvodom rozpadu manželstva boli finančné problémy, nedokázali to zvládnuť a komunikovať spolu. Z manželstva pochádza maloletá dcéra a plnoletý syn. Maloletá dcéra navštevuje 8. ročník základnej školy. Tunajší súd už upravoval práva a povinnosti vo vzťahu k maloletej tak, že ju zveril jej do opateru a odporcovi určil výživné vo výške 140 eur mesačne. Plnoletému synovi bolo priznané výživné od odporcu v sume 150 eur mesačne, odporca toto výživné neplatí. Pokiaľ ide o jej pomery, ako už uviedla, žije s priateľom a s deťmi v prenajatom rodinnom dome, spolu sa podieľajú na nákladoch v súvislosti s užívaním nehnuteľnosti. Je zdravá, výdavky má bežné. B. je tiež zdravá, výdavky má bežné vzhľadom na vek, zvýšené výdavky nemá so záujmami ani so zdravotným stavom. Pokiaľ ide o výživné aj na čas po rozvode manželstva, žiada ho určiť v tej istej výške, teda sumou 140 eur mesačne, s ktorou odporca súhlasí. Pokiaľ ide o úpravu styku, súhlasí s návrhom odporcu, avšak žiada súd, aby v rámci úpravy jednoznačne v rozhodnutí uviedol, že odporca je povinný si maloletú prevziať v mieste ich bydliska a na konci styku ju aj odovzdať, pretože odporca v súčasnosti žije v Y., okres S., a keďže maloletá má len 14 rokov, nechce, aby za otcom cestovala sama, samozrejme pokiaľ by mala zabezpečený doprovod dospelého človeka, tak ju pustí s týmto doprovodom bez toho, aby otec pre ňu musel prísť, to už by ale ponechala na vzájomný dohovor.

Odporca pred dožiadaným Okresným súdom Žilina uviedol, že s návrhom na rozvod manželstva súhlasí. Manželstvo s navrhovateľkou uzatvoril asi po polročnej známosti. Manželstvo bolo harmonické do roku 2011, následne začali problémy, ktoré sa týkali toho, že navrhovateľka sa často nenachádzala doma, keď sa on vrátil z práce a deti mu nevedeli alebo nechceli povedať kde je. Na jeho otázky kam chodí nechcela odpovedať. V spoločnej domácnosti nežijú zhruba od januára 2012. Momentálne žije s priateľkou T. Q. v spoločnej domácnosti v Y.. V manželskom zväzku s navrhovateľkou zotrvať nechce, manželstvo si už neplní svoj účel. Súhlasí s tým, aby maloletá B. bola zverená do osobnej starostlivosti navrhovateľke a výživné na maloletú navrhuje ponechať vo výške 140 eur mesačne, keď navrhuje upraviť aj styk s maloletou tak, že sa s ňou bude stretávať každý páry týždeň od piatku od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod.. V roku 2010 až do konca júna 2011 pracoval pre spoločnosť PSA Trnava, keď pracovný pomer ukončil dohodou, následne pracoval na dobu určitú vo firme ŽOS Trnava a po jej uplynutí jeho pracovný pomer skončil a od januára 2012 bol nezamestnaný, nebol evidovaný na úrade práce, od februára 2012 do júla, resp. augusta 2012 pracoval v ŽOS Vrútky, keď zmluva bola iba na dobu určitú a

od augusta 2012 je živnostníkom. Na domácnosť prispieva svojej priateľke sumou 300 eur mesačne, v ktorej sume je už aj výživné na maloletú M., nar. X.X.XXXX, pochádzajúcu z jeho vzťahu s T. Q., keď súd doposiaľ neupravoval práva a povinnosti k maloletej M.. Zdravotný stav má dobrý, nevlastní hnutelný ani nehnuteľný majetok väčšej hodnoty.

Kolízny opatrovník v konaní uviedol, že odporúča maloletú B. zveriť do osobnej starostlivosti matke, otca zaviazať platiť výživné, na ktorom sa rodičia zhodli a upraviť styk maloletej s otcom.

Svedok F. P. L.. v konaní uviedol, že účastníci konania sú jeho rodičia, vie čo je predmetom konania, je to rozvod ich manželstva, keď sám už je plnoletý od augusta minulého roka, študuje na strednej škole a v spoločnej domácnosti žijem so svojou mamou a sestrou B. s priateľom jeho mamy T. L.. Otec nebýva v A., býva v Y., je s ním v kontakte cez internet, resp. telefonicky iba keď mu zavolá a príležitostne sa stretávajú. Pokiaľ ide o otca, má ho rád, má k nemu dobrý vzťah až na to, že sa niekedy na neho hnevá a to za to, že si riadne neplní svoje povinnosti a výživné nie vždy platí pravidelne, ešte sa na neho hnevá za to, ako sa správal k mame, keď ešte spolu žili, ale napriek tomu ho má rád. Spolužitie rodičov bolo dobré dovtedy, dokedy žili v W., tak to vníma on, nepamätá si presne, kedy sa presťahovali, ale problémy začali vtedy, keď začali bývať v S.. Otec začal chodiť na výlety bez mamy a bez neho a sestry, vypisoval si s inými ženami cez internet. Videl to sám, že keď bol niekedy za počítačom, písal si s nejakými babami, a taktiež počul, keď mama bola v robote ako telefonoval s nejakou ženou. Rodičia sa začali vadiť a boli medzi nimi nezrovnalosti z dôvodu, že otec rodinu zadlžoval, bral si paušály na telefónoch, internete, kupoval si elektroinštalačný materiál od spoločnosti Murat a to preto, že chodieval na fušky, mama sa za to hnevávala, pretože nemala dosť peňazí, z toho začali vznikať problémy a hádky, rodičia sa tým začali odsudzovať, potom si otec začal vypisovať s inými ženami cez počítač. Niekedy sa snažil to vo vzťahu k mame napraviť, kúpil jej bonboniéru, kvet, ale aj tak bol stále na počítači a vyhľadával na ňom možnosť komunikácie s inými ženami. Mama neskôr, keď už vzťahy medzi rodičmi neboli dobré, on sám už len čakal, kedy bude rozvod, si našla priateľa, je to T. L. a s ním žije až doposiaľ aj s ním a so sestrou. Aj sestra má k otcovi dobrý vzťah, boli uňho spolu, prebiehalo to v poriadku.

Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 27P/52/2012 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 18.2.2013 súd upravil práva a povinnosti účastníkov konania k maloletej B. tak, že ju na čas do rozvodu manželstva zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľke a odporcu zaviazal platiť na jej výživu sumu 140 eur mesačne s účinnosťou od 2.8.2012, zároveň súd zaviazal odporcu platiť na výživu už plnoletého F. sumu 150 eur mesačne s účinnosťou od 2.8.2012, keď nedoplatky na zročnom výživnom súd povolil odporcovi splácať v určených splátkach spolu s bežným výživným. Pri určení výživného súd vychádzal z priemerného čistého mesačného príjmu matky 620 eur a skutočnosti, že odporca je od roku 2010 podnikateľom, pričom dňa 30.6.2011 ukončil dohodou pracovný pomer uzatvorený na dobu neurčitú od 1.3.2006 v spoločnosti PCA Slovakia, s.r.o., pričom jeho priemerný čistý mesačný príjem bol 919,15 eur. Následné pracovné pomery boli už len na dobu určitú s nižším príjmom.

Z potvrdenia zamestnávateľa navrhovateľky PCA Slovakia, s.r.o. vyplýva jej priemerný čistý mesačný zárobok od apríla 2013 v sume 774 eur.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1, 2 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 24 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode,

najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa ustanovenia § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd v danej veci, z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky k rozvodu manželstva účastníkov. V konaní bolo bezpečne preukázané, predovšetkým vychádzajúc zo zhodných tvrdení účastníkov konania, že rozvrat v manželstve je hlboký a trvalý, účastníci konania vyjadrili presvedčenie svoje manželstvo rozviesť, keď už nemajú záujem zotrvať v takomto zväzku. V konaní súd zistil, že účastníci už zhruba od začiatku roka 2012 nežijú riadnym manželským životom, spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú. V dôsledku nezrovnalostí týkajúcich sa financií, ktoré odporca riešiť nechcel, prestali si spolu rozumieť, čoho následkom bola skutočnosť, že odporca začal nadväzovať známosti cez počítač, čo súdu tvrdila samotná navrhovateľka, keď tieto tvrdenia boli svedeckou výpoveďou syna účastníkov konania preukázané. Takýto stav vyvolával nezhody, v dôsledku ktorých sa účastníci stále viac odsudzovali, čo viedlo k rozpadu manželstva. Obaja účastníci už žijú samostatne, keď so súčasnými partnermi tvoria spoločné domácnosti, odporca napokon podľa jeho tvrdení má so súčasnou priateľkou aj maloleté dieťa. Za daného stavu je teda možné charakterizovať ich manželstvo iba ako formálny zväzok, ktorý neplní svoj účel, pričom rozvod manželstva nie je ani v rozpore so záujmom ich maloletého dieťaťa, na pomeroch ktorého sa rozvodom nič nezmení, pretože maloletá žije za daného stavu so svojou matkou a bratom v spoločnej domácnosti s priateľom matky.

Súd ustálil príčinu rozvratu manželstva v odlišnosti názorov účastníkov konania na manželské spolužitie a v rozdielnosti ich názorov na hospodárenie s finančnými prostriedkami a ich použitie, čo viedlo k vzájomnému odcudzeniu a tým následne aj k rozpadu ich manželstva, keď nadväzovanie známostí odporcu s inými ženami bolo už len následkom rozpadu manželstva.

Pokiaľ ide o úpravu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletej B. na čas po rozvode ich manželstva, cieľom takejto úpravy je zabezpečenie riadneho a bezproblémového vývoja dieťaťa napriek okolnosti rozpadu vzájomného vzťahu rodičov dieťaťa a to tak, aby každý z rodičov mal v rámci stanovenej úpravy nielen povinnosti, ale i práva a v rámci toho priestor nielen na utužovanie a prehĺbovanie svojho vzťahu k dieťaťu, ale i na uplatňovanie svojho výchovného vplyvu na maloleté dieťa.

Pokiaľ ide o úpravu zverenia maloletej do osobnej starostlivosti navrhovateľke, v tomto medzi rodičmi nebolo sporu, odporca s tým súhlasil, pričom je to aj na mieste a v záujme maloletej, aby bola zverená do jej osobnej starostlivosti, pri určení oboch rodičov oprávnených zastupovať a spravovať majetok maloletej v bežných veciach. To znamená, že v bežných veciach maloletej môže rozhodovať každý z rodičov samostatne, pretože obaja sú nositeľmi tohto práva.

Do úpravy výkonu rodičovských práv a povinností patrí aj úprava styku s dieťaťom (§ 25), ktorý si môžu rodičia tiež dohodnúť, ak sa však rodičia nedohodnú, upraví styk s druhým rodičom súd. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti, že i keď k dohode medzi rodičmi nedošlo, pretože sa odporca nedostavil na určené pojednávanie, na ktorom súd rozhodol, kde bol oboznámený jeho návrh obsiahnutý v zápisnici z jeho výsluchu pred dožiadaným súdom, s ktorým návrhom navrhovateľka súhlasila, súd to akceptoval a upravil styk odporcu s maloletou v súlade so súhlasným prejavom vôle oboch rodičov. Tu súd dáva do pozornosti, že pri úprave len navyše akceptoval požiadavku navrhovateľky, aby odporca maloletú vyzdvihol v mieste bydliska a do miesta bydliska ju po zrealizovaní stretnutia aj odovzdal, a to vzhľadom na vek maloletej, ktorá sa ešte samostatne nemôže prepraviť do miesta bydliska otca výrazne vzdialené od miesta bydliska maloletého dieťaťa, ktoré žije s navrhovateľkou. Takúto požiadavku súd považoval za prirodzenú vzhľadom na vznesenú argumentáciu.

Výživné súd určil riadiac sa citovaným ustanovením § 75 ods. 1 Zákona o rodine a pri jeho určení prihliadol na odôvodnené potreby maloletej ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov, pričom aj tu súd vzal zreteľ na zhodne navrhovanú výšku výživného oboma rodičmi, teda aj samotným odporcom, ktorú výšku považoval v súlade so záujmami maloletej, keď odporca síce súčasný príjem podnikateľa nezdokladoval, avšak z daňového priznania za rok 2010, ktoré bolo súčasťou pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 27P/52/2012 bol zistený čistý priemerný mesačný príjem 1.218,54 eur, z ktorého si takúto vyživovaciu povinnosť podľa názoru súdu odporca je schopný plniť a to pri zohľadnení ďalšej vyživovacej povinnosti k plnoletému F. a prípadne aj k vyživovacej povinnosti k maloletej M., ktorá však odporcom v konaní preukázaná nebola (podľa tvrdení samotnej navrhovateľky však takáto vyživovacia povinnosť mala odporcovi pribudnúť).

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 144 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.